

Cécile B. Evansová
Výstava – AMOS'
WORLD: Episode
One
Museum moderner
Kunst (MUMOK),
Viedeň, 2018

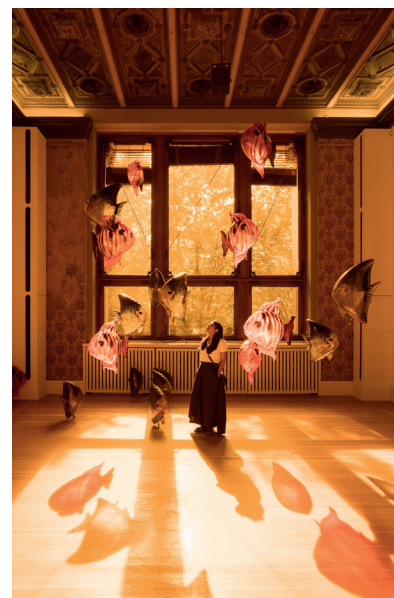

1

Výstava Philippe
Parreno
Martin Gropius
Haus, Berlín, 2018

2

PODMÍNĚNO uměním

Text: Lucie Drdová – Foto: Archiv galerií

Stejně jako každý profesionál ve svém oboru i já sleduji aktuální vývoj a předpovědi. Zajímají mě jak soudobé názory mých kolegů v oblasti institucionální praxe a trhu s uměním, tak umělecký diskurz. Vedle řady čistě odborných studií je člověk navíc zahlcován dílčími úvahami, které referují o každém detailu světa umění. V nedávné době jsem si náhodně přečetla dva texty, které spolu sice na první pohled nesouvisí, ale pro mě popisují každodenní přístup k současnému umění, který skýtá zároveň potěšení a kritické myšlení.

První byla drobná analýza o tom, jak generace mileniálů přistupuje k nákupu umění. Sama totiž patřím „do klubu“ a je pravda, že v posledních letech stále častěji přicházejí moji vrstevníci a stávají se regulérně nejrychleji rostoucí skupinou zájemců o současné umění. Jejich uvažování je intuitivnější, což není vzhledem k označení této skupiny jako Me Me Me Generation překvapující.

Jednoznačně převažuje motiv, kdy chtějí získat důležité dílo své doby a zároveň možnost nahlédnout do umělecké komunity. Setkání s umělcem je pak nedílnou součástí rozhodování o akvizici a evidentně své sběratelství spojují se sociálními hledisky a širším pojmem osobní filantropie.

Také způsob nakupování je odlišný. Více se u nich projevuje obchodní myšlení, kdy investici do umění sice považují za vhodný nástroj, ale dokážou nakupovat a také prodávat relativně vyšším tempem. Jejich vztah k umění je podmíněn, stejně jako jiné oblasti života, virtuální dostupností, vizualitou a trendy na sociálních sítích.

Druhým textem byl rozhovor s Ralphem Rugoffem o jeho koncepci nadcházejícího benátského bienále. Název jedné z nejvýznamnějších mezinárodních výstav doslovně referuje o „zajímavých dobách, ve kterých žijeme“. Nechci se pouštět do rozboru a historie věty „May You Live in Interesting Times“, ale zaujalo mě vysvětlení kurátora o jejím apliko-

vání na umění jako vodítka pro naši orientaci. Umění nám vždy pomáhalo rozvíjet schopnost citlivějšího vnímání a chápání světa z různých perspektiv. Naše současná společnost, z velké části založená na konzumu a snaze vytěsnit vše negativní, se nutně potřebuje konfrontovat s nejistými aspekty svojí vlastní existence (1; 2).

Podle slov kurátora lidské štěstí závisí na vzájemných rozhovorech, protože jako sociální bytosti jsme poháněni tvořením a nacházením významu a spojováním se s ostatními. Znamená to, že umělecká díla a jejich tvůrci jsou zásadními partnery v diskusi o našich životech a jejich vykladači. Nesmíme se tedy ostýchat vstoupit s nimi do dialogu a pro mě osobně je potěšující sledovat, že navzdory zahlcenosti a těkavosti stále častěji opouštíme vlastní konformitu. Osobní zkušenost s uměním dokáže odhalit způsoby bytí, o kterých jsme dříve neuvažovali a které mění naši perspektivu.

Autorka je historičkou umění a galeristkou, www.drdovagallery.com